

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er juin 2011

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 17 avril 1878 contenant
le Titre préliminaire du Code de procédure
pénale en ce qui concerne la poursuite
d'infractions commises à l'étranger

(déposée par Mmes Sophie De Wit et
Sarah Smeyers et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 juni 2011

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 17 april 1878
houdende de voorafgaande titel van
het Wetboek van strafvordering voor wat
betreft de vervolging van bepaalde in het
buitenland gepleegde misdrijven

(ingediend door de dames Sophie De Wit en
Sarah Smeyers c.s.)

RÉSUMÉ

Une personne inculpée d'infractions terroristes ou de certaines infractions violentes graves commises à l'étranger, telles que le meurtre, ne peut être poursuivie en Belgique que si elle s'y trouve.

Afin d'empêcher ces inculpés de se cacher dans un pays qui ne coopère pas à leur poursuite, les auteurs proposent de prévoir une exception pour les infractions précitées.

SAMENVATTING

Een verdachte van terroristische misdrijven of bepaalde zwaarwichtige geweldmisdrijven zoals moord, gepleegd in het buitenland, kan in België slechts vervolgd worden indien hij zich in België bevindt.

Om verdachten de kans te ontnemen zich schuil te houden in landen die niet meewerken aan hun vervolging, stellen de indieners voor een uitzondering te maken voor genoemde misdrijven.

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>
Ecolo-Groen!	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>
LDD	:	<i>Lijst Dedecker</i>
INDEP-ONAFH	:	<i>Indépendant - Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>
<i>DOC 53 0000/000:</i>	<i>Document parlementaire de la 53e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 53 0000/000:</i> <i>Parlementair document van de 53e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA:</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA:</i> <i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV:</i> <i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV:</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV:</i> <i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV:</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	<i>CRIV:</i> <i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
<i>PLEN:</i>	<i>Séance plénière</i>	<i>PLEN:</i> <i>Plenum</i>
<i>COM:</i>	<i>Réunion de commission</i>	<i>COM:</i> <i>Commissievergadering</i>
<i>MOT:</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT:</i> <i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes:</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél.: 02/ 549 81 60</i> <i>Fax: 02/549 82 74</i> <i>www.lachambre.be</i> <i>e-mail: publications@lachambre.be</i>	<i>Bestellingen:</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel.: 02/ 549 81 60</i> <i>Fax: 02/549 82 74</i> <i>www.dekamer.be</i> <i>e-mail: publicaties@dekamer.be</i>

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Conformément à l'actuel article 12 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, une personne inculpée d'infractions terroristes ou de certaines infractions violentes graves telles que le meurtre ne peut être poursuivie que si elle est trouvée en Belgique. Dans la pratique, les poursuites s'avèrent dès lors souvent impossibles. Premièrement, conformément à l'article 12, le parquet fédéral n'est pas habilité à ouvrir une information. Un mandat d'arrêt international ou une demande d'extradition ne peut pas non plus être demandé auprès du juge d'instruction. Enfin, il est également impossible de saisir un juge pénal en vue de réprimer de tels agissements. Si l'inculpé n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites effectives dépendent donc du pays où les infractions ont été commises. Dans la pratique, il s'avère que les poursuites restent dès lors lettre morte, étant donné que les inculpés séjournent souvent dans des pays qui n'assurent pas efficacement le maintien de l'ordre et le respect des règles de droit. En outre, les autorités locales du pays où l'infraction a été commise ne sont généralement disposées à collaborer que moyennant une demande officielle émanant d'une instance judiciaire belge.

Les conséquences de cette impunité sont importantes. Les parents de victimes décédées demeurent dans l'ignorance des circonstances précises dans lesquelles certains faits se sont produits. De même, la victime et sa famille restent souvent frustrées en raison de l'absence de sanctions effectives, alors que l'identité et le domicile de l'auteur sont connus. À cause de l'impossibilité d'ouvrir une instruction ou une information, il manque également des informations qui pourraient être essentielles pour garantir la sûreté de l'État ou celle d'autres Belges à l'étranger. C'est particulièrement important pour la protection des militaires et services de police belges qui effectuent des missions à l'étranger. Dans ce dernier cas, des poursuites menant à une condamnation revêtent également une grande importance pour que la victime ou ses parents puissent faire appel au Fonds d'aide aux victimes (Fonds d'aide financière aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels).

La présente proposition de loi vise à obvier à ces conséquences. Il est inacceptable que des infractions terroristes ou des infractions violentes graves commises à l'étranger demeurent impunies, d'autant plus que lorsque le législateur a ajouté les infractions terroristes à notre législation pénale, il voulait justement pouvoir sanctionner la commission de ces infractions à l'étranger (voyez par exemple les articles 6, 1ter, et 10ter, 4[°],

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Volgens het huidige artikel 12 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering (V.T.Sv.) kan een verdachte van terroristische misdrijven of bepaalde zwaarwichtige geweldmisdrijven zoals moord slechts vervolgd worden indien hij in België wordt gevonden. In de praktijk blijkt een vervolging dan ook vaak onmogelijk. Ten gevolge van artikel 12 is ten eerste het federale parket niet bevoegd om een opsporingsonderzoek op te starten. Evenmin kan een internationaal aanhoudingsbevel of een verzoek tot uitlevering worden gevorderd bij de onderzoeksrechter. Ten slotte is het ook onmogelijk om een zaak voor een strafrechter te brengen met het oog op de bestraffing. Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, is een effectieve vervolging dus afhankelijk van het land waar de misdrijven gepleegd werden. In de praktijk blijkt dat een vervolging daardoor dode letter blijft, aangezien de verdachten zich vaak ophouden in landen zonder doeltreffende orde- en rechtshandhaving. Bovendien zijn lokale autoriteiten van het land waar het misdrijf gepleegd is, vaak maar bereid tot medewerking als een aanvraag volgt van een officiële Belgische gerechtelijke instantie.

De gevolgen van deze straffeloosheid zijn groot. In geval van dodelijke slachtoffers blijven familieleden in het ongewisse over de precieze gebeurtenissen. Slachtoffer en familie blijven vaak ook gefrustreerd achter omdat bestraffing uitblijft, hoewel de identiteit en woonplaats van de dader gekend is. Door de onmogelijkheid om een opsporings- of gerechtelijk onderzoek te voeren, ontbreekt ook informatie die essentieel zou kunnen zijn voor het waarborgen van de veiligheid van de Staat of van andere Belgen in het buitenland. Dit is in het bijzonder belangrijk voor de bescherming van Belgische militairen en politiediensten met opdrachten in het buitenland. Wat dit laatste geval betreft, is een vervolging die leidt tot veroordeling ook belangrijk opdat het slachtoffer of zijn familieleden een beroep zouden kunnen doen op het Fonds voor slachtofferhulp (Fonds voor Financiële Hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddadigen en aan de occasionele redders).

Dit wetsvoorstel wil aan deze gevolgen tegemoet komen. Straffeloosheid voor het plegen van terroristische misdrijven of zwaarwichtige geweldmisdrijven in het buitenland is onaanvaardbaar. Temeer daar de wetgever bij de invoering van de terroristische misdrijven in het Strafwetboek net de bedoeling had om het plegen van deze misdrijven in het buitenland te kunnen bestraffen (zie bijvoorbeeld de artikelen 6, 1ter en 10ter, 4[°] van het

du titre préliminaire du Code de procédure pénale). Pour permettre des sanctions et poursuites effectives, il convient d'adapter l'exigence posée par l'article 12 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, qui prévoit qu'une personne inculpée ne peut être poursuivie en Belgique que si elle est trouvée en Belgique. La présente proposition de loi vise dès lors à abroger l'exigence stipulée par l'article 12 du titre préliminaire du Code de procédure pénale pour deux catégories d'infractions: d'abord pour les infractions terroristes visées par les articles 137, 140 et 141 du Code pénal, et ensuite pour certaines infractions violentes graves, telles que la prise d'otages (article 347bis du Code pénal), le meurtre, l'assassinat, le parricide, l'infanticide et l'empoisonnement (articles 393 à 397 du Code pénal) et le meurtre commis pour faciliter le vol ou l'extorsion (article 475 du Code pénal).

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 4

Le texte actuel de l'article 12 de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale prévoit comme règle générale que la poursuite des infractions commises à l'étranger et punissables en Belgique ne peut avoir lieu que si l'inculpé est trouvé en Belgique. Cet article est actuellement rédigé comme suit:

“Sauf dans les cas prévus à l'article 6, 1°, 1°bis et 2°, à l'article 10, 1°, 1°bis et 2°, et à l'article 12bis, ainsi qu'à l'article 10bis, la poursuite des infractions dont il s'agit dans le présent chapitre n'aura lieu que si l'inculpé est trouvé en Belgique.

Toutefois, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, la poursuite pourra avoir lieu, si l'inculpé est Belge, dans tous les cas, même s'il n'est pas trouvé en Belgique, et, si l'inculpé est étranger, en plus des cas prévus à l'alinéa 1er, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”

Les exceptions à l'exigence que l'inculpé soit trouvé en Belgique se rapportent aux infractions suivantes:

— En cas d'infraction commise par un Belge ou une personne ayant une résidence principale en Belgique

- Art. 6, 1°: crime ou délit contre la sûreté de l'État;

V.T.Sv.). Om een effectieve bestrafing en vervolging mogelijk te maken, moet de vereiste van artikel 12 V.T.Sv. dat een verdachte slechts in België kan vervolgd worden indien hij in België gevonden wordt, aangepast worden. Dit wetsvoorstel wil dan ook de vereiste van artikel 12 V.T.Sv. opheffen voor twee categorieën van misdrijven: ten eerste voor terroristische misdrijven, zoals bedoeld in de artikelen 137, 140 en 141 van het Stafwetboek; en ten tweede voor sommige zwaarwichtige geweldmisdrijven, met name gijzeling (art. 347bis Sw.), doodslag, moord, oudermoord, kindermoord en vergiftiging (artikelen 393 tot en met 397 Sw.) en roofmoord (art. 475 Sw.).

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Art. 4

Het huidige artikel 12 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering bepaalt, als algemene regel, dat misdrijven, gepleegd in het buitenland en die strafbaar zijn in België, slechts kunnen vervolgd worden, wanneer de verdachte zich in België bevindt. Het huidige artikel luidt als volgt:

“Behoudens in de gevallen van artikel 6, 1°, 1°bis en 2°, artikel 10, 1°, 1°bis en 2° en artikel 12bis, alsmede van artikel 10bis, heeft de vervolging van de misdrijven waarvan sprake in dit hoofdstuk, alleen plaats wanneer de verdachte in België wordt gevonden.

Is het misdrijf echter in oorlogstijd gepleegd, dan kan, indien de verdachte een Belg is, de vervolging in alle gevallen plaatshebben, zelfs wanneer hij niet wordt gevonden in België; indien de verdachte een vreemdeling is, kan, buiten de in het eerste lid bedoelde gevallen, de vervolging plaatshebben wanneer hij wordt gevonden in een vijandelijk land of wanneer zijn uitlevering kan worden verkregen.”

De uitzonderingsgevallen op de vereiste dat de verdachte in België wordt gevonden, hebben betrekking op de volgende misdrijven:

— In geval van misdrijf door een Belg of persoon met hoofdverblijfplaats in België

- Art. 6, 1°: misdaad of wanbedrijf tegen de veiligheid van de Staat;

- Art. 6, 1°*bis*: violation grave du droit international humanitaire;
- Art. 6, 2°: crime ou délit contre la foi publique ou crime ou délit de faux-monnayage;
 - En cas d'infraction commise par un étranger (qui n'a donc pas de résidence principale en Belgique);
- Art. 10, 1°: crime ou délit contre la sûreté de l'État;
- Art. 10, 1°*bis*: violation grave du droit international humanitaire;
- Art. 10, 2°: crime ou délit contre la foi publique ou crime ou délit de faux-monnayage;
 - Art. 12*bis*: infractions résultant d'obligations de droit international ou européen;
 - Art. 10*bis*: infractions commises par des personnes soumises aux lois militaires.

La présente proposition de loi étend ces exceptions à deux catégories d'infractions. D'une part, les infractions terroristes visées par les articles 137, 140 et 141 du Code pénal seraient ajoutées. D'autre part, le champ d'application serait également étendu à un nombre limité d'infractions violentes les plus graves, telles que la prise d'otages (article 347*bis* du Code pénal), le meurtre, l'assassinat, le parricide, l'infanticide et l'empoisonnement (articles 393 à 397 du Code pénal) et le meurtre commis pour faciliter le vol ou l'extorsion (article 475 du Code pénal).

À cette fin, l'article 12 du titre préliminaire du Code de procédure pénale est modifié de la manière suivante:

— En ce qui concerne les infractions terroristes, les articles 6, 1°*ter* et 10°*ter*, 4° sont ajoutés aux exceptions. L'article 6, 1°*ter* concerne toutes les infractions terroristes commises par des Belges et des personnes ayant une résidence principale en Belgique. L'article 10°*ter*, 4° fait référence à des infractions terroristes commises contre des Belges ou contre des institutions ou organes de l'Union européenne;

— En ce qui concerne les infractions violentes graves, l'article 10, 5° est ajouté aux exceptions, avec la qualification prévoyant que l'inculpé qui n'est pas trouvé en Belgique ne peut être poursuivi que dans les cas visés par les articles 347*bis*, 393 à 397 et 475 du Code pénal. L'article 10, 5° prévoit que les infractions commises par un étranger contre un ressortissant belge à l'étranger peuvent être poursuivies en Belgique si le

- Art. 6, 1°*bis*: ernstige schending van het internationaal humanitair recht;
- Art. 6, 2°: misdaad of wanbedrijf tegen de openbare trouw of misdaad of wanbedrijf van muntvervalsing;
 - In geval van misdrijf door een vreemdeling (die dus geen hoofdverblijfplaats heeft in België);
- Art 10, 1°: misdaad of wanbedrijf tegen de veiligheid van de Staat;
- Art 10, 1°*bis*: ernstige schending van het internationaal humanitair recht;
- Art 10, 2°: misdaad of wanbedrijf tegen de openbare trouw of misdaad of wanbedrijf van muntvervalsing;
 - Art. 12*bis*: misdrijven die voortvloeien uit de internationale- of Europeesrechtelijke verplichtingen;
 - Art. 10*bis*: misdrijven door personen die aan de militaire wetten zijn onderworpen.

Dit wetsvoorstel breidt deze uitzonderingen uit naar twee categorieën van misdrijven. Enerzijds zouden de terroristische misdrijven als bedoeld in de artikelen 137, 140 en 141 van het Strafwetboek worden toegevoegd. Anderzijds zou het toepassingsgebied ook worden uitgebreid naar een beperkt aantal van de allerzwaarste geweldmisdrijven, met name gijzeling (artikel 347*bis* Sw.), doodslag, moord, oudermoord, kindermoord en vergiftiging (artikelen 393 tot en met 397 Sw.) en roofmoord (artikel 475 Sw.).

Hiertoe wordt art. 12 V.T.Sv. gewijzigd als volgt:

— Voor wat de terroristische misdrijven betreft, worden de artikelen 6, 1°*ter* en 10°*ter*, 4° toegevoegd aan de uitzonderings gevallen. Artikel 6, 1°*ter* betreft alle terroristische misdrijven gepleegd door Belgen en personen met een hoofdverblijfplaats in België. Art. 10°*ter*, 4° verwijst naar terroristische misdrijven die gepleegd worden tegen Belgen of tegen instellingen of organen van de Europese Unie;

— Voor wat de zwaarwichtige geweldmisdrijven betreft, wordt Art. 10, 5° toegevoegd met de kwalificatie dat een vervolging in geval de verdachte niet in België wordt gevonden enkel kan in geval van art. 347*bis*, 393 tot en met 397 en art. 475 Sw. Art. 10, 5° bepaalt dat misdrijven gepleegd door een vreemdeling tegen een Belgische onderdaan in het buitenland, kan vervolgd worden in België, indien het feit strafbaar is krachtens

fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

Pour ce qui concerne l'ajout de l'article 10, 5°, l'on a choisi de limiter ce champ d'application aux seules infractions les plus lourdes représentant une atteinte grave à l'intégrité physique de ressortissants belges à l'étranger. Il ne serait ni raisonnable ni opportun d'étendre le champ d'application à tous les cas d'infractions commises contre des ressortissants belges à l'étranger. La capacité d'enquête en souffrirait alors que le but poursuivi, en l'occurrence des poursuites effectives, ne pourrait être atteint.

Enfin, la présente proposition de loi modifie la structure de l'article 12 du titre préliminaire du Code de procédure pénale pour en améliorer la lisibilité. Pour éviter d'ajouter plusieurs qualifications à plusieurs articles, nous avons opté pour une liste énumérant les exceptions de manière synoptique.

Art. 3

Cet article instaure à l'article 10ter, 4° du titre préliminaire du Code de procédure pénale un filtre semblable à celui qui existe déjà dans le cas des articles 10, 1°bis, et 12bis du titre préliminaire du Code de procédure pénale, qui concernent respectivement les poursuites de violations graves du droit international humanitaire et d'infractions commises hors du territoire du Royaume et visées par une règle de droit international conventionnelle ou coutumière ou une règle de droit dérivé de l'Union européenne liant la Belgique lorsque cette règle lui impose, de quelque manière que ce soit, de soumettre l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice des poursuites.

Le but de ce filtre est d'éviter que le juge d'instruction soit systématiquement saisi de plaintes avec constitution de partie civile, alors que la saisine est souvent inutile. En l'absence d'un tel filtre, on court le risque que le juge d'instruction soit requis d'instruire des causes manifestement non fondées, ce qui lui causerait une surcharge de travail inutile. La solution réside dans le filtre déjà instauré pour les articles 10, 1°bis et 12bis du titre préliminaire du Code de procédure pénale, et qui fonctionne très bien.

de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een straf waarvan het maximum vijf jaar vrijheidsberoving overtreft.

Wat betreft de toevoeging van art. 10, 5° werd ervoor gekozen om dit toepassingsgebied beperkt te houden tot enkel de allerzwaarste misdrijven die een zware aanslag betekenen op de lichamelijke integriteit van Belgische onderdanen in het buitenland. Het zou niet verstandig noch opportuun zijn om het toepassingsgebied uit te breiden tot alle gevallen van misdrijven gepleegd tegen Belgische onderdanen in het buitenland. De onderzoeksvermogen zou eronder lijden, terwijl het nastreefde doel, namelijk een effectieve vervolging, niet zou kunnen worden bereikt.

Tot slot verandert dit wetsvoorstel de structuur van artikel 12 V.T.Sv. met het oog op de leesbaarheid. Teneinde te vermijden dat verschillende kwalificaties aan de verschillende artikelen zouden worden toegevoegd, werd gekozen voor een lijst die overzichtelijk de uitzonderingsgevallen bepaalt.

Art. 3

Dit artikel bouwt in artikel 10ter, 4° V.T.Sv. een filter in zoals deze vandaag reeds bestaat in het geval van de artikelen 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., die respectievelijk de vervolging van ernstige misdrijven van het internationaal humanitair recht en de misdrijven gepleegd buiten het grondgebied van het Koninkrijk en bedoeld in een regel van internationaal verdrags- of gewoonrecht of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden wanneer het krachtens die regel op enigerlei wijze wordt verplicht de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor te leggen teneinde vervolging in te stellen, betreffen.

Het doel van deze filter bestaat erin te vermijden dat klachten met burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter telkenmale aanhangig zouden worden, waar dit vaak niet nodig is. Mocht een dergelijke filter niet bestaan, bestaat het risico dat de onderzoeksrechter zou belast worden met zaken die kennelijk ongegrond zijn. Hierdoor zou de onderzoeksrechter onnodig zwaar belast worden. De filter zoals deze vandaag al bestaat en goed functioneert in de gevallen van de artikelen 10, 1°bis en 12bis V.T.Sv., biedt hiervoor een oplossing.

Art. 2

Cet article instaure un filtre semblable à celui qui existe déjà pour l'article 10ter, 4° du titre préliminaire du Code de procédure pénale, pour les mêmes raisons que celles exposées à l'article 3.

Art. 2

Dit artikel bouwt, net zoals in het geval van artikel 10ter, 4° V.T.Sv. een filter in, omwille van dezelfde redenen als toegelicht bij artikel 3.

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Sabien LAHAYE-BATTHEU (Open Vld)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 10, 5°, de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale est complété par ce qui suit:

“Si l'inculpé n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, pour les infractions visées par les articles 347bis, 393 à 397, et 475 du Code pénal, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas précédents, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'État dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet État.

Si le procureur fédéral ou le procureur du Roi est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° sont remplies, il prend devant

WETSVOORSTEL

Art. 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 10, 5° van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering wordt aangevuld als volgt:

“Indien de verdachte niet in België wordt gevonden kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, voor de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot en met 397 en 475 van het Strafwetboek slechts plaats grijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van de voorgaande leden, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot en met 397 en 475 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbindenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur of de procureur des Konings van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld

la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon les cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Le procureur fédéral ou le procureur du Roi est seul entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur du Roi a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas prévu à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision au ministre de la Justice. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours."

Art. 3

L'article 10ter, 4°, de la même loi est complété par ce qui suit:

"Si l'inculpé n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, lorsque l'infraction a été commise par un étranger, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas précédents, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées aux articles 137, 140 et 141 du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut résulter de cette plainte; ou

zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur des Konings wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst deze de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur des Konings heeft het recht cassatieberoep in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid 4°, seponeert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de minister van Justitie. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open."

Art. 3

Artikel 10ter, 4° van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

"Indien de verdachte niet in België wordt gevonden kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, ingeval het misdrijf gepleegd werd door een vreemdeling, slechts plaats grijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van de voorgaande leden, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 137, 140 en 141 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'État dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet État.

Si le procureur fédéral ou le procureur du Roi est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon les cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Le procureur fédéral ou le procureur du Roi est seul entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur du Roi a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de larrêt.

Dans le cas prévu à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision au ministre de la Justice. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.”

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenis waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur of de procureur des Konings van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur des Konings wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst deze de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur des Konings heeft het recht cassatieberoep in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid 4°, seponeert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de minister van Justitie. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.”

Art. 4

L'article 12, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"La poursuite des infractions dont il s'agit dans le présent chapitre n'aura lieu que si l'inculpé est trouvé en Belgique, sauf dans les cas visés par:

1° l'article 6, 1°, 1^{°bis}, 1^{°ter} et 2°;

2° l'article 10, 1°, 1^{°bis} et 2°;

3° l'article 10, 5°, en ce qui concerne les infractions prévues par les articles 347bis, 393 à 397, et 475 du Code pénal;

4° l'article 10bis;

5° l'article 10ter, 4°;

6° l'article 12bis".

12 avril 2011

Art. 4

Artikel 12, eerste lid van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"De vervolging van de misdrijven waarvan sprake in dit hoofdstuk, heeft alleen plaats wanneer de verdachte in België wordt gevonden, behoudens in de gevallen van:

1° artikel 6, 1°, 1^{°bis}, 1^{°ter} en 2°;

2° artikel 10, 1°, 1^{°bis}, 2°;

3° artikel 10, 5° wat de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot en met 397 en 475 van het Strafwetboek betreft;

4° artikel 10bis;

5° artikel 10ter, 4°;

6° artikel 12bis".

12 april 2011

Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Sabien LAHAYE-BATTHEU (Open Vld)